

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl sudkyní JUDr. Monikou Vackovou v právní věci žalobce: **ORCO PROPERTY GROUP Sociéte Anonyme** se sídlem 40, Parc d'Activités Capellen, L - 8308 Capellen, Lucembursko, zastoupeného Mgr.et Mgr. Alenou Vlachovou, advokátkou se sídlem Husova 242/9, 11000 Praha 1, proti žalovanému: **Česká kapitálová informační agentura, a.s.**, IČ 63078201, se sídlem Krakovská 583/9, 11000 Praha 1, zastoupenému Prof. JUDr. Miroslavem Bělinou CSc., advokátem se sídlem Dlouhá 13, 11000 Praha 1, o ochranu dobré pověsti právnické osoby

t a k t o :

- I. **Zamítá se žaloba** s návrhem, aby žalovaný po dobu 6-ti měsíců na internetové stránce na www.ipoint.cz zveřejnil a do sídla České tiskové kanceláře a na její e-mailovou adresu doručil omluvu tohoto znění:

„V článku „ŘÍKÁTE ORCO? PŘEKOUPENÉ A S 20% RIZIKEM DEFAULTU: RUCÉ PRYČ, ŘÍKÁ KBC (+FAVORITÉ + PŘEHLED DOPORUČENÍ)“ uveřejněném dne 25.2.2010 na našem informačním serveru iPOINT.CZ , jsme tvrdili, že pro akcionáře společnosti Orco Property Group S.A. by bylo výhodnější odjet do Las Vegas a rozdat si to tam s jednorukými bandity, než investovat do společnosti Orco Property S.A. Dále jsme v uvedeném článku naznačovali, že společnost Orco Property Group S.A. zneužívá francouzské legislativy k tomu, aby se vyhnula plnění svých závazků vůči věřitelům, a že renomovaní analytici společnosti KBC Securities Patria a.s. ve svém valuačním modelu kvalifikovali riziko defaultu společnosti Orco Property Group S.A. na 20% a doporučují neobchodovat s jejími akciemi a dát od této společnosti ruce pryč.“

- II. Žalobce **je povinen** nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 15.800,40 Kč která do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

O d ů v o d n ě n í :

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce je podnikatelem v oblasti nemovitostí a podniká i v České republice, že žalovaný je vydavatelem informačního serveru i.point.cz, který soustřeďuje informace o investování na kapitálových trzích a že na to tomto serveru dne 25. 2. 2010 zveřejnil článek s titulem „*ŘÍKÁTE ORCO? PŘEKOUPENÉ A S 20% RIZIKEM DEFAULTU: RUCE PRYČ, ŘÍKÁ KBC (+FAVORITÉ + PŘEHLED DOPORUČENÍ)*“, který obsahoval též text tohoto znění:

(H)orco je už pár let z tohoto developera nejen akcionářům, ale i věřitelům. První skupina zainteresovaných by bývala udělala lépe, kdyby hromadně odjela do Las Vegas a rozdala si to tam s jednorukými bandity, druhé skupině majetek sice neklesl, ovšem – vzhledem k francouzské legislativě s velmi „dlžníkůmvstřícnými“ pravidly se k němu prostě a jednoduše nemohou dostat. A mezitím se čeká, horizont investic se prodlužuje a nikdo zatím neví, zda se nečeká na samotného Godota.

.....Vůči Orcu a VGP zůstává náš rating „prodat“, uvádí v dnešním komentáři k úpravě cílové ceny pro akcie Orco analytici KBC Securities.....

.....(kteří) pravděpodobnost defaultu kvantifikují ve svém valuačním modelu na 20%.

Spor není ani o tom, že dne 25. 3. 2009 bylo zahájen o u Obchodního soudu v Paříži řízení na ochranu žalující společnosti před věřiteli (procedure de sauvegarde) a že toto řízení k datu zveřejnění článku dosud probíhalo, skončilo až 19. 5. 2010 schválením restructuralizačního plánu. Není sporu ani o tom, že v roce 2005 se kurz žalobcových akcií na české burze pohyboval kolem 1.200,- Kč za jednu akcii a k datu uveřejnění článku kolem 160,- Kč za akcii.

Žalobce je přesvědčen, že žalovaný zveřejněním uvedeného článku zasáhl do jeho dobré pověsti a domáhá se proto omluvy ve znění, které je zřejmé z prvního výroku tohoto rozsudku. Zdůrazňuje, že jeho finanční problémy souvisejí s celosvětovou finanční krizí, tyto problémy se snaží řešit, své akcionáře o nich informuje, informoval je o průběhu řízení procedure de sauvegarde, spolupracoval se jmenovaným správcem. Svou pověst na trhu žalobce dlouhodobě buduje na důvěře obchodních partnerů v jeho profesionalitu a serióznost. V článku však byl líčen jako nedůvěryhodná společnost, která představuje „hazardnější investici než podivné hrací automaty“. Žalobce podrobně rozebírá termín „jednoruký bandita“, který se vžil pro hrací automaty, a srovnání s nimi považuje za dehonestující, stejně jako souvislosti, v nichž je použit výraz „čekání na Godota“.

Podle žalobce žalovaný naznačoval, že žalobce zneužívá francouzské legislativy větou, v níž se hovoří o věřitelích, jimž majetek sice neklesá, ale nemohou se k němu dostat kvůli „dlžníkůmvstřícné“ francouzské legislativě. Žalobce jednak nepovažuje francouzskou legislativu za „dlžníkůmvstřícnou“, především však popírá, že by ji jakkoli zneužil.

Žalobce je konečně toho názoru, že informace o pravděpodobnosti 20% defaultu v článku uvedená je zkreslená, neboť stejnou 20% pravděpodobnost analytici přiřadili též budoucímu rozvoji společnosti, o čemž se v článku nehovoří. Má zato, že prezentuje-li žalovaný sám sebe jako vedoucího poskytovatele kvalitních ekonomických informací, měl by

informace podávat úplně a nezkrášlovat je. Doporučení analytiků KBC „prodat“ není totéž, jako dát od společnosti „ruce pryč“.

Žalovaný navrhuje zamítnout žalobu, je toho názoru, že žalobce požaduje omluvu buď za informace, které byly pravdivé, nebo za takové, které se netýkaly žalobce, případně se v článku vůbec neobjevily. Článek vycházel z analýzy KBC Securities, jejíž závěry interpretoval způsobem, který nevybočil z mezí slušnosti a přiměřenosti. Žalovaný žalobce s nikým nesrovnával, výraz „jednoruký bandita“, který v článku použil, měl být jakousi hodnotící nadsázkou, podkladem pro níž byla investiční doporučení KBC a prudký pokles kurzu žalobcových akcií v posledních letech.

Žalovaný v článku ani nenaznačil, že by žalovaný zneužíval francouzskou legislativu, a pokud to žalobce dovozuje z pojmu „dlužníkůmvstřícná“ francouzská legislativa, tak podle názoru žalovaného je tento výraz opět pouze hodnotícím soudem vztahujícím se francouzské právní úpravě, kterou obdobně hodnotí i jiní. Sám tento výraz žalobce nedehtonuje, jeho se netýká. V době, kdy byl článek zveřejněn, nikdo nevěděl, jak dopadne procedure de sauvegarde, této skutečnosti odpovídal výraz „čekání na Godota“.

To, že analytici KBC přiřadili pravděpodobnosti defaultu (tj. platební neschopnosti, případně úpadku) žalující společnosti 20%, je informace pravdivá bez ohledu na to, zda byla zveřejněna též informace o zbývajících 80%. Investiční doporučení KBC znělo „prodat“, v článku použitý výraz „ruce pryč“ je expresivním vyjádřením tohoto doporučení.

Vzhledem k žalobním tvrzením, žalobou uplatněným nárokům a procesní obraně žalovaného zabýval se soud tím, zda výroky, za které žalobce požaduje omluvu, v inkriminovaném článku zazněly, a pokud ano, zda je možno je považovat za neoprávněný zásah do žalobcovy dobré pověsti tak, jak má na mysli ustanovení § 19b odst. 3 obč. zák. ve vazbě na odstavec 2 téhož ustanovení, tj. jsou-li tyto výroky pravdivé a jsou-li způsobily ohrozit žalobcovu pověst.

Soud se proto postupně zabýval tím, zda je důvodný požadavek na omluvu za výroky:

- A) pro akcionáře společnosti Orco Property Group S.A. by bylo výhodnější odjet do Las Vegas a rozdat si to tam s jednorukými bandity, než investovat do společnosti Orco Property S.A.,
- B) společnost Orco Property Group S.A. zneužívá francouzské legislativy k tomu, aby se vyhnula plnění svých závazků vůči věřitelům,
- C) renomovaní analytici společnosti KBC Securities Patria a.s. ve svém valuačním modelu kvalifikovali riziko defaultu společnosti Orco Property Group S.A. na 20% a doporučují neobchodovat s jejími akciemi a dát od této společnosti ruce pryč.

Ad A)

Pojem „jednoruký bandita“ je nesporně používán pro hrací automaty. Za banditu je podle žalobce označován proto, že hráče zpravidla obere o všechny peníze, jednorukým je pojmenován podle jedné hrací páky, kterou původní automaty mívaly. Žalobce je přesvědčen, že je v článku srovnáván s hracími automaty, s nekalými praktikami hazardních her, což ho uráží.

Soud neprovedl důkaz žalobcem předloženými listinnými důkazy vztahujícími se ke vzniku pojmu „jednoruký bandita“, když jeho význam je mezi účastníky nesporný. Rovněž neprovedl jako nadbytečné důkazy vztahujícími se k negativům hazardních her, neboť ani ta není třeba jako obecně známá dokazovat. Soud vychází z rovněž obecně známého faktu, že

hra na hracím automatu je většinou vnímána jako jednání, které s sebou nese jen nejistý výsledek, nízkou pravděpodobnost výhry a tedy značné finanční riziko.

Mezi účastníky, jak již shora uvedeno, nebylo sporu o tom, že v době, kdy článek vyšel, byl žalobce stále ještě v režimu ochrany před věřiteli a tržní cena jeho akcií na pražské burze se oproti roku 2005 snížila z cca 1.200,-Kč za kus na cca 160,-Kč za kus.

Z překladu zprávy KBC Securities bylo zjištěno, že KBC při svém hodnocení vycházela ze ztrát žalující společnosti v posledních 12-ti měsících, z neúspěšných jednání s držiteli dluhopisů v rámci procedure de sauvegarde a tudíž nejasného výsledku tohoto soudního řízení, jehož konec se očekával 23. 3. 2010, z žalobcovy vysoké zadluženosti. Pravděpodobnost scénáře platební neschopnosti (probability of a default scenario) stanovila na 20% (z dalších 60% byl pravděpodobný omezený scénář, 20% byla pravděpodobnost navýšení rozsahu zakázek). KBC předpokládala, že žalobcova aktiva budou prodána za nízké ceny a vzhledem k efektu zředění akcií by jejich již tak nízká hodnota mohla ještě poklesnout, případně by byl „nižší potenciál zvratu“, kdyby čistá hodnota aktiv opět začala růst. KBC doporučilo (opakovaně) žalobcovy akcie prodat.

Soud dospěl na základě uvedených nesporných skutečností a provedených důkazů k dílčímu závěru, že žalovaný v článku, jak z jeho obsahu plyne, srovnával aktuální situaci žalobcových akcionářů se situací hráče u hracího automatu. Vycházel přitom ze zprávy KBC Securities ze dne 24. 2. 2010, která vyzněla pesimisticky mj. vzhledem k průběhu procedure de sauvegarde. KBC ve své zprávě nepracuje s jistotou, ale s pravděpodobností, odůvodněnou nejasnou žalobcovou budoucností a tedy nejistou hodnotou jeho akcií, resp. pravděpodobností jen mírného zisku, pokud by cena akcií vzrostla, akcie proto doporučuje prodat. Jestliže žalovaný srovnal nejistou situaci žalobcových akcionářů s rizikem hráče na hracích automatech, pak podle názoru soudu jen expresivně vyjádřil pochybnosti o tom, zda se vyplatí za dané situace investice do žalobcových akcií, resp. zda se vyplatí akcie držet, či je prodat, jestliže prodat doporučují analytici. Žalovaný si dovilil být pesimistou a jeho stanovisko má vzhledem k tehdejší nejisté situaci žalobce a vzhledem k dlouhodobému poklesu jeho akcií reálný základ. Žalovaný jen vyslovil svůj názor, a to způsobem, který – přestože je vyjádřen expresivně - podle názoru soudu nevybočuje z mezí slušnosti. Z obsahu článku rozhodně neplyne, že by žalobce či žalobcovy metody byly srovnávány s „nekalými praktikami“ při hazardních hrách.

Na uvedených závěrech soudu nemohly nic změnit ani tiskové zprávy o průběhu valných hromad žalující společnosti v období předcházejícím zveřejnění článku, jimiž žalobce prokazoval svůj otevřený přístup k akcionářům (z hledisek posuzovaných v tomto řízení není podstatný), ani ten fakt, že v průběhu posledních několika měsíců měla tržní cena žalobcových akcií stoupnout o několik desítek korun, což žalobce prokazoval předloženými grafy. Uvedené důkazy nemohly vyvrátit fakt (nesporný), že hodnota akcií předtím v průběhu pěti let prudce poklesla a, jak plyne z analýzy KBC, předpokládal se spíše další pokles jejich tržní hodnoty vzhledem k tomu, že žalobce byl, zjednodušeně řečeno, ve finančně a právně velmi nejistém postavení. Z článku zveřejněného dne 7. 9. 2009 v časopise EURO s názvem Riskantní developerská ruleta lze mít navíc za prokázané, že riziko srovnatelné s hazardní hrou viděli v investicích do žalobcových akcií i jiní, neboť hodnota žalobcových akcií na konci roku 2009 kolísala.

B)

Obsahem článku nebylo prokázáno, že by žalovaný byt' naznačil, že žalobce „zneužívá francouzské legislativy k tomu, aby se vyhnul plnění svých závazků“. Z článku nic takového výslovně neplyne, nelze to číst ani mezi řádky. Z věty, že věřitelům „majetek *sice neklesl, ovšem – vzhledem k francouzské legislativě s velmi „dlužníkům vstřícnými“ pravidly se k němu prostě a jednoduše nemohou dostat*“, nelze – vzhledem ke kontextu článku a okolnostem, za nichž byl napsán - dovodit nic jiného než to, že věřitelé se nedočkají úhrady svých pohledávek rozhodně dříve, než skončí příslušné řízení před francouzským soudem. Rovněž názor, že francouzská legislativa je „dlužníkům vstřícná“, žalovaný mít může, nelze mu jej zakázat, ostatně názory na francouzskou procedure de sauvegarde se různí i mezi odborníky, což je jednak logické a v právu a zřejmě i v ekonomických oborech obvyklé a bylo prokázáno účastníky předloženými překlady částí odborných publikací a studií (příkladem jen FINCH Vanessa: Právo podnikových insolvencí: Perspektivy a principy – první i druhé vydání, eStandardsForum.com – Zpráva o finančních standardech. Francie. Únor 2010, článek zveřejněný v The Economist Evropské konkurzní zákony do kapsy z 30. 12. 2008 apod.)

Z nesporných tvrzení účastníků obsažených v jejich vyjádřeních plyne, že procedure de sauvegarde, jejíž zákonná délka je 6 měsíců, byla prodloužena a řízení tak trvalo déle než rok.

Žalovaný předložil soudu řadu článků z denního tisku i odborných informací zveřejňovaných na internetu, soud provedl důkaz pouze částí z nich týkajících se období zhruba půl roku před zveřejněním sporného článku. Obsahem těchto článků, nikoli jednotlivě, ale právě v jejich souhrnu (příkladem článek Daniela Morávka, redaktora businessserveru.cz Developerská společnost Orco se potácí nad propastí z 1. 7. 2009, článek zveřejněný v Mladé frontě Dnes Stavitelské Orco tratí pět miliard kvůli snížení hodnoty domů a bytů z 29. 8. 2009, článek Budoucnost Orca je stále nejistá zveřejněný v E 15 dne 2. 9. 2009, článek Věřitelé nadali Orcu šanci a zamítli plán na jeho restrukturalizaci zveřejněný 25. 9. 2009 v Hospodářských novinách, článek Orco hraje o čas. Čeká, až bude lépe zveřejněný 3. 12. 2009 tamtéž, článek Šance developera Orco na řešení dluhu se nelepší zveřejněný na serveru www.financninoviny.cz dne 14. 1. 2010 atd.) lze mít prokázáno, že ta skutečnost, že žalobce prochází řízením na ochranu před věřiteli, byla obecně známá, známo bylo rovněž, že původní šestiměsíční lhůta, po kterou měla ochrana před věřiteli trvat, byla prodloužena, hovořilo se o důvodu prodloužení, jímž byl nesouhlas držitelů části dluhopisů s původně navrženým restrukturalizačním plánem, hovořilo se o kolísání hodnoty žalobcových akcií. Je evidentní, že ekonomičtí komentátoři se ve vztahu k žalobci svorně topili v pochybnostech.

Za těchto okolností je věta „*A mezitím se čeká, horizont investic se prodlužuje a nikdo zatím neví, zda se nečeká na samotného Godota*“ zcela přesným vyjádřením té skutečnosti, že nikdo v únoru 2010 nevěděl, jak to s procedure de sauvegarde, ani samotnou žalující společností vlastně dopadne. Ani z této věty neplyne sebemenší žádný náznak nekalých úmyslů na straně žalobce ve vztahu k francouzským zákonům.

C)

Informace o tom, že analytici KBC ve svém valuačním modelu kvantifikovali riziko defaultu společnosti Orco Property Group S.A. na 20%, je pravdivá, byla prokázána obsahem zprávy KBC Securities z 24. 2. 2010. Soud nepovažuje za podstatné či zavádějící, že o zbývajících 80% se článek nezmiňuje. Čtenáři ekonomických informací jistě dokážou dovodit, kolik procent do sta chybí a co z takové skutečnosti plyne. V článku, jak z něj zjištěno, je navíc odkaz na vlastní zprávu KBC Securities na facebooku a článek sám plní funkci jakési upoutávky na ni. Zpráva obsahuje doporučení žalobcovy akcie prodat, stejně to

interpretuje žalovaný ve svém článku (článek neobsahuje informaci o tom, že by doporučení znělo „neobchodovat“ s akcemi žalobce, jak žalobce tvrdí). Výraz „dát ruce pryč“ považuje soud shodně se žalovaným za expresivní vyjádření téhož, co jinými slovy doporučuje uvedená zpráva – prodejte akcie znamená zbavte se jich, tedy pusťte je (z rukou), pokud je držíte, tedy dejte od nich ruce pryč.

Soud pro nadbytečnost neprovedl veškeré účastníky navrhované důkazy jednak z důvodů již shora uvedených, jednak proto, že mnohé z navrhovaných nesouvisely bezprostředně s předmětem sporu. Nebylo třeba srovnávat francouzskou a jinou evropskou legislativu, ani žalovaný to ve svém článku nečinil, nebylo nutné řešit pohyb indexu PX, ani ekonomické důvody vedoucí obecně k růstu či poklesu akcií, tím se článek nezabýval, nebylo nutno podrobně studovat návyky hazardních hráčů, ani právní úpravu hazardních her, neboť podstata článku byla jinde. Soud vycházel především z obsahu článku ve vazbě na konkrétní žalobou uplatněné nároky, vycházel ze skutečností mezi účastníky nesporných a z důkazů shora uvedených ad A) až C), jimiž má skutkové okolnosti pro potřeby rozhodnutí zjištěny dostatečně.

Podle názoru soudu žalovaný ve svém článku pouze popsal situaci žalující společnosti a tomu odpovídající postavení jejích akcionářů a věřitelů tak, jak to odpovídalo realitě doby, v níž byl článek zveřejněn. Žalovaný zveřejnil informace mající reálný základ, což je pro rozhodnutí soudu v této věci podstatné. Učinil tak s nadsázkou, s určitou mírou expresivity, nikoli však způsobem, který by žalobce dehonestoval. Sám fakt, že žalovaný poskytuje ekonomické informace, mu podle názoru soudu nemůže bránit v tom, aby použil novinářskou zkratku, není-li zavádějící, a naštěstí ani v tom, aby použil nadsázku či vtip. Žalovaný nezasáhl zveřejněním napadeného článku do žalobcových práv daných ustanovením § 19b odst. 3 obč. zák., žaloba byla proto zamítnuta.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř.; v řízení byl úspěšný žalovaný, v souvislosti s řízením mu vznikly náklady za zastoupení advokátem a hotové výdaje. Výše odměny advokáta byla stanovena podle § 8 vyhlášky č. 484/2000 Sb. částkou 9.000,-Kč, připočten byl celkem 4x režijní paušál podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/96 Sb.(převzetí a příprava zastoupení, 2x vyjádření, jednání), tj. 1.200,-Kč a ze součtu těchto částek 20% DPH 2.040,-Kč, tj. 12.240,-Kč. Hotové výdaje ve výši 3.560,40 Kč, které doložil fakturami, měl žalovaný za překlad listin potřebných pro řízení

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku se l z e odvolat ve lhůtě 15 dnů, která běží ode dne následujícího po dni, v němž bude rozsudek doručen. Odvolání se podává u zdejšího soudu, rozhodovat o něm bude Vrchní soud v Praze.

V Praze dne 1. února 2011

JUDr. Monika Vacková, v.r.
soudkyně

Za správnost:
Krausová